

et necessitate temporis. ut reipublice
poscit utilitas ferre sententia. Et ut
manifestum quod dicimus intelliga-
tis. aman filius amadathi et aio et
gente macedo alienusque a psarus
sanguine et pietate nostra sua crudeli-
tate commaculans. peregrinus a nobis
susceptus est et tantum in se expertus
humanitatem ut pater noster videretur
et adoraretur ab omnibus per regem secun-
dum quod in tantum arrogantie tumorem
sublatum est ut regno priuaretur nos mi-
teretur et spiritu. Nam mardocheum cuius fi-
de et beneficiis vivimus et sortem
regni nostri hester cum omni gente
sua novus quibusdam atque inauditis
machinis expetiuit in morte hoc
cogitans ut illi interfecisset insidia
reus nostre solitudinis et regnum psarum
transferreret in macedonas. Nos
autem a pessimo mortaliu indeos ne-
ci destinatos. in nulla penitus culpa
reprehendimus sed e contrario iustis veni-
tes legibus et filios altissimi et maxi-
mi sepeque vivemus dei cuius benefi-
cio et patribus nostris et nobis regnum est
traditum et usque hodie custoditur.
Vnde eas litteras quas sub nomine nostro
ille direxerat sciatis esse irritas.
Pro quo scelere ante portas huius
urbis id est fuisse et ipse qui machina-
tus est et omnis cognatio eius pendet in
patibulis non nobis sed deo reddente
ei quod meruit. Hoc autem edictum quod
nunc mittimus in cunctis urbibus pro-
ponatur. ut liceat iudeis uti legibus suis
quibus debetis esse amicum ut
eos qui se ad necem eorum parauerant
possint interficere terciadeima die
mensis duodecimi qui vocatur adar.
Hanc enim diem deus omnipotens meroris
et luctus eis vertit in gaudium. Vnde

et vos inter ceteros festos dies.
Hanc habitote diem et celebrate eam
cum omni leticia ut etiam postea agnos-
cant omnes qui fideliter preceptis obediant
dignam per fidem recipere mercedem qui
autem infideliatur regno eorum perire per
scelere. Omnis autem provincia et civitas
que noluit sollemnitatis huius esse
particeps gladio et igne pereat et
sic deleatur ut non solum hominibus sed etiam
in via testibus sit in sempiternum per
exemplo ostendat et inobedientie.

**Explicit liber hester. Incipit
prologus in Job secundum trans-
lationem septuaginta.**

Quod per singulos
scripture divine li-
bros aduersariorum
rindere male dictis qui
interpretationem meam
reprehensionem septuaginta inter-
pretum criminant quasi non et apud gre-
cos aquila simmachus et theodo-
cion. vel verbum e verbo vel sensum
e sensu vel ex utroque omnium et me-
die temperatum genus translationis ex-
presserint et omnia veteris instrumē-
ti volumina origenes obelis as-
teriscisque distinxerit quos vel addi-
tos vel de theodoro et supertos trans-
lationi antiquam inseruit probas defu-
isse quod additum est. Discant igitur ob-
trepatores mei recipe in toto quod
in partibus susceperunt aut interpreta-
tionem meam cum asteriscis suis ra-
dere. Neque enim fieri potest ut quis plura
intermisisse desperet. non eos de-
etiam in quibusdam errasse fateatur.
Precipue in iob cui si ea que sub
asteriscis addita sunt subtraxeris

10800
pars maxima detuncabitur a hoc
dumtaxat apud grecos. **C**eterum
apud latinos an eaz translatōez
quā sub asteriscis a otelis nuper
edidim⁹. septingenti ferme a o di
genti versus defunt ut deantatus
a laceratus corrosusq; liber fedita
te sui publice legētib⁹ pbeat. **H**ec
autē translatio nullū de veterib⁹
sequit̃ interpretē. s; a ex ipso hebrēi
co arabico q; sermone a interdū
syro: nūc verba. nūc sensus. nūc
simul utrūq; cōsonabit. **O**bliqu⁹
enī apud hebreos totus liber fer
tur a lubricus a q; greci rethores
vocāt scematismenos dūq; aliū
loq̃tur aliud agit. **V**t si velis an
guillaz vel murenulaz stricis te
nere maib⁹ quāto fort⁹ prestetis
tanto cit⁹ elabitur. **M**emini me
ob intelligentiaz hui⁹ voluminis
liddeum quendā pceptorez qui
apud hebreos p̃m⁹ haberi puta
bat: nō p̃uis redisse nūmis: cui⁹
doctrina an aliq̃d p̃ferim nescio
Hoc vnū scio nō potuisse me in
pretari nisi q; an intellexeraz. **A**
p̃ncipio itaq; volumis vsq; ad v
ba iob apud hebreos p̃sa oracō
est. **P**orro a verb iob i quib⁹ ait.
peat dies in qua natus sū a nox
in qua didū est cōcept⁹ est hō: vs
q; ad illū locum vbi an finē volu
minis scriptū est. idcirco ip̃e me
reprehēdo a ago penitētiā in fauil
la a cinere: eximetri versus sunt:
dadilo spondeo q; curretes a p̃p̃e
lingue p̃ dioma crebro recipiētes
a alios pedes nō eadē sillabarū
sed eorūdem tempoz. **I**nterdū q;
nichm⁹ ip̃e dulcis a tumult⁹ fert
numeris lege solutis q; metrica

magis q̃ simplex lector intelligūt
Asupradicto autē versu vsq; ad
finem libri puū comma q; ē ma
net: p̃sa oōe cōtextur. **Q**d si cui
videtur incredulū metra scz esse
apud hebreos a in morez nostri
flacci greciq; p̃daria a alcheia a saf
pho vel psalteriū vel lamentatio
nes iheremie vel omia ferme scrip
turaz cātica p̃prehēdi: legat phi
lonez. iosephū. origenē. cesarien
se. eusebiū: a eorū testimonio me
re p̃dicere cōprobabit. **A**udiant
q̃propter canes mei idcirco me i
hoc volumine laborasse: nō ut in
terpretatōez antiquā rep̃henderē
sed ut ea que in illa aut obscura
sunt aut omīssa. aut certe scripto
rū vicio dep̃uata. manifestio a ña
interpretacōe fierent qui a hebreuz
sermonem ex parte didicim⁹ et i
latino pene ab ipsis cunabulis
inter g̃maticos a rethores a phi
losophos detriti sum⁹. **Q**d si ap̃d
grecos post septuaginta edicōne
iam cristi euāgelio choruscate in
de⁹ aquila a simmach⁹ ac theodo
cion iudaizātes heretici sūt recep
ti: qui multa misteria saluatoris
subdola iñpretacōe celarūt: a tñ
in exaplois habentur apud eccle
sias a explanantur ab ecclesiasti
cis viris: quāto magis ego cristi
an⁹ a de parentib⁹ cristianis na
tus a vexillum crucis in mea frō
te portans: cuius studium fuit
omīssa ep̃etere. deprauata corrige
re a sacramēta ecclesie puro a fide
li apire sermōe: vel a fastidio sis
vel a malignis lectorib⁹ nō de teo
p̃probari. **D**ateāt qui volūt vetēs
libros vel i mēbranis purpureis

auro argēto q̄ descriptos vel vn-
cialibz ut vulgo aut litteris one-
ra magis exarata q̄ codices dū
mō mibi meisq̄ p̄mittāt paupe-
res habere cedulas a non tā pul-
chros codices q̄ emēdatos. **U**tē
q̄ emēdico a septuaginta iux̄ gre-
cos a mea iux̄ hebreos: in latinū
meo labore trāslata ē. **E**ligat vn⁹
q̄sq̄ qd̄ vult a studiosuz me ma-
gis q̄ malinoli p̄tet.

Alins prologus.

Si autē fiscellā iunco-
texerem aut palma-
rū folia cōplicarem
aut in sudore vult⁹
mei cōmedere panē
a vettis opus sollicita mēte per-
tractare null⁹ morderet nemo rep̄-
hēderet. **N**ūc autē q̄ iux̄ta sententiā
saluatoris volo operari cibuz qui
nō perit a antiquā diuinorū volu-
minū viā sentibz virgulisq̄ pur-
gare. error mibi gemin⁹ infigitur
corrector viciorū falsarius vocor
a errores nō auferre sed serere.

Tāta ē em̄ vetustatis cōfuetudo
ut eē ofessa plerisq̄ vicia placeāt
dū magis pulchros volūt habē
codices q̄ emēdatos. **Q**uapropt̄
o fratres dilectissimi vnicū nobi-
litis a humilitatis exēplar a p̄
flabello calatis sportell⁹q̄ munus-
culis monachorū. spūalia hec et
māfura dona suscipite ac beatum
iob q̄ adhuc apud latinos iace-
bat i stercore a vermibz scatebat
errorū itegū immaculatūq̄ gau-
dere. **Q**uo em̄ post pb̄acōez atq̄ vi-
doriā duplicia sūt ei vniūsa red-

CCXCV
dita ita ego in lingua nr̄a ut au-
dacter loquar. feci eū habere que
amiserat. **I**git̄ a vos a vniūquēq̄
lectorē solita prefatione cōmoneo
a in p̄ncipijs librorū eadē semper
anectēs rogo ut vbiq̄q̄ sp̄ prece-
dētes virgulas videitis. sciatis ea
q̄ sbiecta sūt in hebraicis volumi-
nibus nō haberi. **P**orro vbi stel-
le ymago prefulseat ex hebreo in
sermone nr̄o addita sūt. **N**ecnō
a illa que haberi videbant̄. a ita
corrupta erāt ut sēfuz legētibz tol-
lerēt orātibus vob̄ magno labōe
correri maḡ vtile qd̄ ex odio meo
eccl̄is xp̄i v̄turum rat⁹ q̄ ex alio
negotio.

Explicit prologus.

Incipit lib Job. Cai.

Ut erat in terra hus-
noie iob. **E**t eāt vir
ille simplex a rectus
ac timens deū a rece-
dēs a malo. **N**atiq̄
sūt ei septē filij a tres filie. **E**t fuit
possessio eius septēmilia ouīū et
triā milia camelorū quīgētāq̄ in
gabouz a quingente azime ac fa-
milie multa nimis. **E**ratq̄ vir ille
mag⁹ inter omēs oriētales. **E**t
ibāt filij eius a faciebāt diuinuz
domos vnusquisq̄ in die suo. **E**t
mittētes vocabāt tres sorores su-
as ut cōmederent a biberēt cū eis.
Cūq̄ in orbe transissent dies vi-
uū mitterbat ad eos iob et sādifi-
cauit illos ofurgēsq̄ diluculo of-
ferebat holocausta p̄ singulos.
Dicebat ei **R**e forte peccauerint fi-
lij mei a bñdixerint deo i cordibz
suis Sic fatiebat iob cūctis diebz